

гушери и змии. Природата е надарила секретаря да се бори противъ най-очаснитѣ змии, зато-ва всѣка змия бѣга отъ тая птица. Интересна е борбата между змиитѣ и секретаря. Като види змията, че не може да избѣга, издига си главата, почва силно да съска и показва отровнитѣ си зѣби. Секретарьтъ разпѣрва крилѣ: съ едното удря змията, а съ другото се пази. Ако успѣе да настѣпи змията съ дългия си кракъ, веднага ѝ нанася силни удари съ човката си, слѣдъ което змията умира и става най-добра храна на секретаря.

Цвѣта на чернитѣ дѣца.

Единъ нѣмски лѣкаръ, който е прѣживѣлъ много години въ горѣща Африка, разказва много интересни наблюдения върху цвѣта на чернитѣ дѣца. Малкото *негърче*, или дѣтето на чернитѣ хора се ражда съ сѣщия цвѣтъ на кожата си, както нашитѣ, европейски дѣца. Два-три деня подиръ рождението, кожата му става постепенно *мургава* и синкава, като цвѣта на люляката. Още подиръ два деня кожата става *ясно-кестенева* и остава такава около 3—4 мѣсеца. Най-послѣ кожата почернява съвършено, като въгленъ.

